

I. ĐỌC HIỂU (6.0 điểm)

Đọc văn bản và trả lời câu hỏi bên dưới

AI BIỂU XẤU

(Nguyễn Ngọc Tư)

“... Bạn diễn đạt hơi thiếu biểu cảm. Giọng bạn đuối đi khi đến cao trào. Một điểm nữa là ngoại hình bạn bị hạn chế. Mà đây là thi Tiếng hát truyền hình chứ không phải tiếng hát phát thanh ...”. Lời nhận xét này của một thành viên ban giám khảo cuộc thi tiếng hát truyền hình tỉnh trong đêm trung kết. Tôi thấy một chút đĩnh đạc đi thoáng qua trên gương mặt thí sinh, khi giữa sân khấu lấp lóa ánh đèn, trước hàng ngàn người và đông đảo bạn xem truyền hình trực tiếp, anh bị chê... xấu.

Hắn anh không muốn mình xấu. Hắn cha mẹ anh cũng không muốn sinh con xấu. Nhưng vào cái lúc vị giám khảo đến từ thành phố văn minh kia “âu yếm” (quả thật vẻ mặt ông rất hồn nhiên) nhận xét về ngoại hình mình, anh sẽ oán giận cuộc đời, oán giận mẹ cha đã tạo ra anh giữa đời này, làm cho anh tới nông nỗi này, chết đứng trên sân khấu. Mà anh vẫn phải gượng gạo cười, chờ người ta chê xong, cảm ơn, và rời sân khấu trên đôi chân không phải của mình, gương mặt không còn là của mình, di chuyển một thân xác đã khó những máu, thân xác cũng không còn là của anh.

Tôi bỗng nghĩ mình may, phải biết hát hò, có khả năng tôi cũng đi thi. Và cái cô Hà Há Ha mang số báo danh Không Không Có cũng bị trời trong bởi “ngoại hình hạn chế” hay “tên bạn rất không hợp để làm... ca sĩ”. Bất ngờ? Không, ta vẫn biết vậy khi nhìn vào gương, khi nghĩ về mình, nhưng ta vẫn đau một cách không kiềm chế. Và ánh đèn đêm đó, vẻ mặt vô tư của vị giám khảo đó, biển người đó, bài ca đó... mãi mãi là nỗi ám ảnh không nguôi được. Chỉ muốn làm cát, làm nước, làm giun dế cho rồi...

Sao ngay từ đầu, trong thể lệ cuộc thi, người ta không đưa ra điều kiện “ngoại hình đẹp” như mấy nhà hàng vẫn thường dán thông báo tuyển tiếp viên. Nhất thiết phải dán mấy cái hình mẫu Jude Law, Lương Triều Vỹ hay Mai Phương

Thúy để người ta hiểu đẹp là phải như thế này. Bởi mỗi người có một quan niệm khác nhau về cái đẹp, như tôi, lam lũ, đen đúa, bụi bặm... là đẹp, thì bạn nói bạn thích vẻ dịu dàng, thuần khiết, mỏng manh, sang trọng... Người dự thi, sau khi ngó qua tiêu chí và mấy tấm hình mẫu thì dù có giọng đẹp như Lê Dung, Tuấn Ngọc, Mỹ Linh cũng ngó lại cái “ngoại hình hạn chế” mà rút lui không nuôi tiếc.

Để không phải trút tâm huyết gan ruột mình hát cả chục bài, vượt qua bốn năm vòng thi; để không nuôi chút vui, chút hy vọng, khát vọng gì khi qua mỗi ải; để không phải xót lòng nghe người đời hỏi, “Ê, sao ba má bạn để bạn xấu vậy?”. Để đi qua một giấc mơ dài, chợt tỉnh bất ngờ vì bị dội vào người thứ nước lầy lên từ những dòng sông băng, buốt nhức, cắt da cắt thịt. Tỉnh dậy, để thấy đời buồn vì những chuyện không đâu.

Cảm giác và nói ra cảm giác là hai chuyện khác nhau, một cái là của riêng mình và cái kia tác động đến người khác. Ai cũng nghĩ như vị giám khảo kia, nhưng không phải ai cũng thiếu tế nhị, thừa tàn nhẫn để thể hiện nó bằng lời, công khai giữa đám đông.

Tôi nhớ có lần, bạn bè hỏi tôi sao mà lúc này quan tâm quá nhiều tới nhan sắc. Tôi cười thầm, ngoài miệng nói vậy thôi, chứ thật ra tôi tin là mình cùng hạn chế” chắc chắn tôi không thể thi “tiếng hát truyền hình” (nếu có giọng c có chút duyên ngầm. Nhưng tin cũng chẳng làm gì, vì tôi biết với “ngoại hình khá), không thể làm nhân viên tiếp thị (nếu chẳng còn viết văn được nữa), và nếu khó

khăn hơn nữa, để nuôi đám con ăn học, tôi cũng không tìm được chân bụng bê trong quán bia.

Ai biểu xấu?!

Nguyễn Ngọc Tư, Đảo (tập truyện ngắn), NXB Trẻ, 2014

Câu hỏi:

Câu 1. Dòng nào không nói lên dấu hiệu cho biết văn bản trên là truyện ngắn

- A. Nhân vật ít.
- B. Dung lượng ngắn (gần 2 trang).
- C. Ít sự việc (diễn ra trong thời gian rất ngắn).
- D. Cảm nghĩ của người kể chuyện.

Câu 2. Tác giả dùng phép tu từ nào trong dòng sau? Để diễn tả điều gì?

Đề đi qua một giấc mơ dài, chợt tỉnh bất ngờ vì bị dội vào người thứ nước lấy lên từ những dòng sông băng, buốt nhúc, cắt da cắt thịt

- A. Ẩn dụ, diễn tả nỗi đau đến quá bất ngờ
- B. Ẩn dụ, diễn tả nỗi nhọc nhãi đến quá bất ngờ
- C. Hoán dụ, diễn tả nỗi đau đến quá bất ngờ
- D. Tượng trưng, diễn tả nỗi thất vọng

Câu 3. Vị giám khảo cần nhận xét tiêu chí nào để đánh giá năng lực của thí sinh?

- A. Trang phục
- B. Giọng hát
- C. Khả năng biểu cảm
- D. Khả năng vũ đạo

Câu 4. Nghệ thuật kể chuyện của văn bản trên có gì đặc biệt?

- A. Chủ yếu là suy ngẫm của người kể chuyện
- B. Sự việc tản mạn theo dòng suy ngẫm
- C. Đan cài kể chuyện với suy ngẫm, bình luận của người kể chuyện
- D. Không thể xác định được nhân vật của chuyện

Câu 5. Dòng nào không nói lên thông điệp của câu chuyện trên?

- A. Không nên làm người khác tổn thương
- B. Vẻ đẹp ngoại hình không phải là yếu tố quan trọng nhất
- C. Giám khảo cần nhận xét hướng vào tiêu chí của cuộc thi
- D. Không được nhận xét về ngoại hình trong cuộc thi hát

Câu 6. Dòng nào nói lên chủ đề của văn bản và một số biểu hiện của chủ đề đó?

- A. Đánh giá cần tế nhị. Qua câu chuyện mở đầu và suy nghĩ của “tôi”
- B. Đánh giá ngoại hình người khác rất khó. Qua câu chuyện mở đầu
- C. Đi thi hát dễ bị tổn thương. Qua biểu hiện của thí sinh
- D. Ngoại hình là yếu tố quan trọng. Qua suy nghĩ của “tôi”

Câu 7. Đoạn văn sau là lời của ai, nói về điều gì? Nhằm mục đích gì?

Bởi mỗi người có một quan niệm khác nhau về cái đẹp, như tôi, lam lũ, đen đúa, bụi bặm... là đẹp, thì bạn nói bạn thích vẻ dịu dàng, thuần khiết, mỏng manh, sang trọng...

- A. Lời của một thí sinh, nói về các quan niệm về cái đẹp. Thể hiện thái độ không đồng tình với nhận xét của 1 vị giám khảo.
- B. Lời của người kể chuyện, nói về các quan niệm về cái đẹp. Thể hiện thái độ đồng tình với nhận xét của 1 vị giám khảo.
- C. Lời của người kể chuyện, nói về các quan niệm về cái đẹp. Thể hiện thái độ không đồng tình với nhận xét của 1 vị giám khảo.
- D. Lời của một giám khảo, nói về các quan niệm về cái đẹp. Thể hiện thái độ không đồng tình với nhận xét của 1 vị giám khảo trước đó.

Câu 8. Những chuyện không đâu trong dòng “Tinh dậy, để thấy đời buồn vì những chuyện không đâu” là chuyện gì?

- A. Đi thi
- B. Ngoại hình
- C. Người khác nhận xét về ngoại hình của mình
- D. Thi hát

Câu 9. Phân tích dụng ý, thái độ của nhà văn trong câu sau (dùng từ, sử dụng dấu ngoặc đơn, ngoặc kép): “Nhưng vào cái lúc vị giám khảo đến từ thành phố văn minh kia “âu yếm” (quả thật vẻ mặt ông rất hồn nhiên)” (0,5đ)

.....

.....

.....

.....

Câu 10. Đọc đoạn văn bản sau và trả lời câu hỏi a,b,c (1đ)

Cảm giác và nói ra cảm giác là hai chuyện khác nhau, một cái là của riêng mình và cái kia tác động đến người khác. Ai cũng nghĩ như vị giám khảo kia, nhưng không phải ai cũng thiếu tế nhị, thừa tàn nhẫn để thể hiện nó bằng lời, công khai giữa đám đông

a. “...thiếu tế nhị, thừa tàn nhẫn” là biểu hiện của ai? Vì sao người đó lại bị đánh giá như vậy?

.....

.....

.....

.....

b. Vì sao tác giả nói: Cảm giác và nói ra cảm giác là hai chuyện khác nhau

.....

.....

.....

.....

c. Tác giả muốn nhắn gửi điều gì tới người đọc từ đoạn văn bản trên?

.....

.....

II. LÀM VĂN (4 điểm)

Câu 1. Đọc ngữ liệu sau và thực hiện yêu cầu kế tiếp (1đ)

NGỪNG PHÁN XÉT NGOẠI HÌNH NGƯỜI KHÁC

Không có ai muốn mình xấu, cũng chẳng có ai thích bị người khác chê bai ngoại hình cả.

“Con này béo thế”, “con kia lùn thật”, “khiếp, con gái gì mà xấu thế, mặt toàn mụn là mụn”, “eo ôi, da nó đen như da trâu ấy”, “trông nó kia, mặt đã xấu rồi răng lại còn vẩu nữa”, “người đâu gầy như que tăm thế”.. Bạn đã bao giờ nghe được những lời nhận xét như vậy về mình hay một ai đó chưa?

[...] Trong thực tế, có những người rất hay đi soi mói ngoại hình của người khác rồi chê bai và cười nhạo họ. Cũng có những kẻ chỉ vì sự ganh ghét, đố kỵ mà sẵn sàng đem ngoại hình của người ta ra đùa cợt, bôi nhọ và tương như thế là hay. Nhưng thực chất, hành động ấy không những chẳng hề hay họ một chút nào, mà còn gây những ảnh hưởng rất tiêu cực tới những đối tượng bị nhắm tới. Hình hài của con người khi sinh ra là được thừa hưởng từ cha mẹ, cho nên chẳng ai có thể định đoạt được mặt mũi, dáng vẻ, chiều cao của bản thân mình sẽ như thế nào ngay từ đầu. Trên đời này, không có ai muốn mình xấu, cũng chẳng có ai thích bị chê cả. Vậy thử hỏi, khi bạn chế bai ngoại hình của một ai đó, bạn có bao giờ đặt cảm xúc của mình vào họ không? Bạn nghĩ họ có vui không? Bạn nghĩ họ muốn mình xấu sao? Hay là bạn nghĩ họ thích bị chê bai? Câu trả lời là “không”, họ không hề, bạn chê ngoại hình của họ chỉ đơn giản là vì bạn thích thế, bạn thấy nó vui hoặc là do bạn không ưa họ mà thôi. Bạn thử nghĩ xem, khi bản thân bị người khác chê bai thì bạn có buồn không, có tức không? Đương nhiên là có, đôi khi còn cay cú mà chửi lại.

Với người bình thường, có bản lĩnh, khi bị chê bai ngoại hình có thể thấy không sao. Nhưng đối với những người có tâm lý yếu mềm, đó lại là một chuyện khác.

Khi họ bị quá nhiều người chê bai ngoại hình, lâu dần sẽ thấy rất chạnh lòng, buồn rầu, cảm thấy tự ti về bản thân, đôi lúc còn có nguy cơ dẫn đến trầm cảm. Con người chứ đâu phải khúc gỗ mà không biết đau lòng. Từng lời chê cộng dồn lại như những vết dao cứa sâu vào trong lòng họ vậy. Và sự tổn thương đó sẽ lớn dần lên theo từng năm tháng. Bạn chỉ có quyền chê bai người khác khi người đó làm gì đó sai trái, còn ngoại hình không được hoàn mỹ không phải lỗi làm hay gây hại cho ai cả. Chính vì vậy, trước khi buông lời phán xét hay chê bai ngoại hình của người khác, bạn hãy tự nhìn lại chính bản thân mình xem liệu có tốt đẹp hơn người ta không?

Cho dù nhan sắc bạn có đẹp đến cỡ nào đi chăng nữa thì khi bạn chê bai ngoại hình của người khác một cách thô thiển, chính bạn cũng trở nên xấu xí. Xấu ở đây không phải là nhan sắc mà là nhân cách của bạn. Họ sinh ra không phải để cho mình bạn ngắm, cũng chẳng phải để làm hài lòng bạn và đặc biệt là họ xấu hay đẹp cũng không cần bạn phải quan tâm. Xấu người nhưng đẹp nét thì vẫn đầy người quý, nhưng đẹp người mà xấu nét thì không thiếu người ghét.

Khi nhắc tới người đẹp, người ta thường nghĩ ngay đến một người có nhan sắc. Nhưng khi nói đến người xấu, ắt hẳn ai cũng sẽ hiểu rằng đó chính là một người có nhân cách tệ.

(vnexpress.net)

a. Lựa chọn, điền vào bảng câu văn có nội dung tương đồng của ngữ liệu trên với truyện ngắn Ai biểu xấu của tác giả Nguyễn Ngọc Tư.

Ngừng phán xét ngoại hình người khác	Ai biểu xấu
Không có ai muốn mình xấu, cũng chẳng có ai thích bị người khác chê bai ngoại hình cả	
Con người chứ đâu phải khúc gỗ mà không biết đau lòng. Từng lời chê	

cộng dồn lại như những vết dao cứa sâu vào trong lòng họ vậy	
---	--

b. Xác định từ lặp 2 lần ở 2 đoạn cuối để xác định nét khác biệt về nội dung và hình thức của văn bản Ngừng phán xét ngoại hình người khác với Ai biểu xấu của tác giả Nguyễn Ngọc Tư

.....

.....

.....

.....

Câu 2. Viết bài văn nghị luận thể hiện quan điểm của cá nhân mình (đồng tình/ phản đối) về hiện tượng phán xét ngoại hình của người khác (dài 1-1,5 trang giấy thi) (3đ)

.....

.....

.....

.....